ચોપાઇ- રહ્યા ગઢડે ચાતુરમાસ, પછી એમ બોલ્યા અવિનાશ ।
કોઈ નર આપે અન્ન ધન, કોઈ વસુધા વારિ વસન ।।૧।।
કોઈ આપે ગજ બાજ ગાય, બીજાં બહુ દાન જે કહેવાય ।
સર્વે દાનમાં અધિક જેહ, સહુ મળી વળી શોધો તેહ ।।૨।।
વળતા બોલિયા સંત સુજાણ, સાંભળો મારા જીવનપ્રાણ ।
અભયદાન અધિક સહુથી, એની બરોબર બીજું નથી ।।૩।।
તેતો દાન તમથી દેવાય, તમને નિરખે તે નિર્ભય થાય ।
એવી સાંભળી સંતની વાત, વાલો કહે ચાલો ગુજરાત ।।૪।।
પછી કાઠીયે સજ્યાં કેકાણ, માંડ્યાં ઘણે મુલે ઘોડે પલાણ ।
હાંહાં કરતાં ગુજરધર આવ્યા, કર્જીસણ જઈ સંત બોલાવ્યા ।।૫।।
દિન દોય રહ્યા એહ ઠામ, પછી વાલો આવ્યા વડુગામ ।
પુર બહાર ઉતરિયા નાથ, સર્વે સંત હતા પોતા સાથ ।।૬।।
કીધા પ્રશ્ન ઉત્તર પ્રસંગ, બોલ્યા જેનાં જેવાં હતાં અંગ ।
ત્યાંથી ચાલિયા સુંદરશ્યામ, આવ્યા ઓળેથી આદ્રેજ ગામ ।।૭।।
તિયાં અન્નકોટ ઉત્સવ કરી, આપી સુખ ચાલ્યા ત્યાંથી હરિ ।

ભક્ત એક રહે કોલવડે, તેહ ગામે ઉતરીયા વડે ॥૮॥
તેને ઘેર જમ્યા જઈ નાથ, આપ્યા મુનિને મોદક હાથ ।
કરે લીળા જન મનભાવે, ત્યાંથી અલબેલો આવ્યા ઉનાવે ॥૯॥
તિયાં ભક્ત રૂડો રામદાસ, તેને ઘેર ગયા અવિનાશ ।
નરનારી અપાર હરખ્યાં, થયાં રાજી નાથજી નિરખ્યા ॥૧૦॥
ધૂપ દીપ ઉતારી આરતી, જુગતે જમાડ્યા પ્રાણપતિ ।
બીજી બહુ રીત્યે કરી રસોઈ, જમ્યા નાથ હાથે સંત સોઈ ॥૧૧॥
જમ્યા જન હુવો જેજેકાર, રહિ રાત્ય ત્યાં ચાલ્યા મોરાર ।
એક ગામ નામે છે નાદરી, તિયાં પધારીયા પોતે હરિ ॥૧૨॥
ત્યાં સુંદર કરાવ્યોતો થાળ, જમ્યા સખા સહિત દયાળ ।
ત્યાંથી માણસે આવ્યા મહારાજ, આવ્યા બહુ લોક દર્શન કાજ ॥૧૩॥
સહુ જનતણે મન ભાવ્યા, રાજા સહિત સામૈયે આવ્યા ।
પ્રભુ ઉતરીયા પુરબાર, કરે દર્શન સહુ નરનાર ॥૧૪॥
સુંદર મૂરતિ સહુને ભાવે, પ્રેમે પુષ્પના હાર પહેરાવે ।
દિયે દર્શન દીનદયાળ, તિયાં કરાવ્યા ભોજન થાળ ॥૧૫॥
જમ્યા જીવન ને સખા સાથ, પછી ત્યાંથી પધારિયા નાથ ।
આવે મારગમાં ગામ ઘણાં, કરે દર્શન લોક તે તણાં ॥૧૬॥
પછી વાલ્યમો આવ્યા વિહાર, તિયાં રજની રહ્યા મોરાર ।
વાલે વેદનો ભેદ દેખાડ્યો, હિંસા અહિંસા સંશય ઉખાડ્યો ॥૧૭॥
પછી ત્યાંથી પધારિયા શ્યામ, આવ્યા ગિરિધર ગેરીતે ગામ ।
તિયાં ભક્ત વસે ભાવસાર, અતિ નિર્મળ દલે ઉદાર ॥૧૮॥
તેણે પવિત્ર પાક કરાવી, આપ્યા મોદક મુનિને આવી ।
કંઈક જમ્યા ત્યાં જગ આધાર, પછી ઘોડે થયા અસવાર ॥૧૯॥
ત્યાંથી આવ્યા બામણવે નાથ, કરી રસોઈ પોતાને હાથ ।
સખા સહિત જમાડીયા સંત, પછી પોતે જમ્યા ભગવંત ॥૨૦॥
રહી રાત્ય નાથ ત્યાંથી ચાલ્યા, ચાલ્યા અશ્વ રહે નહિ ઝાલ્યા ।
વાજમાં વડનગર આવ્યા, ભાવે સુબો તે સામૈયું લાવ્યા ॥૨૧॥

વાજાં વાજતા ગામમાં ગયા, નરનારીને દર્શન થયાં ।
બાળ જોબન ને વૃધ્ધ જેહ, નિર્ખિ થાય કૃતારથ તેહ ॥૨૨॥
ચાલ્યા શહેર મધ્યે સુખકારી, દેવા દર્શન સહુને મોરારી ।
આવી ઉતર્યા સરોવરપાળ, કરાવ્યાં ભોજન ત્યાં રસાળ ॥૨૩॥
તિયાં ભાવે જમ્યા ભગવંત, પછી જમાડિયા સર્વે સંત ।
તિયાં રહ્યા નિશા એક નાથ, પછી ચાલ્યા શ્યામ સખા સાથ ॥૨૪॥
ત્યાંથી આવ્યા વિસનગ્ર વળી, આવ્યા લોક સામૈયે સહુ મળી ।
ગાતાંવાતાં પધરાવ્યા ઘેર, કરી સેવા સુંદર સારી પેર ॥૨૫॥
બહુ જનને દર્શન દીધાં, જને જોઈ સુફળ દ્રગ કીધાં ।
પછી પધાર્યા જનને ભોવન, ભાવે કરાવ્યાં તેણે ભોજન ॥૨૬॥
પછી સરવે સંત બોલાવ્યા, પિરસ્યા પોતે મોદક મનભાવ્યા ।
પછી શહેર સર્વે માંહિ ફર્યા, બહુ જીવ કૃતારથ કર્યા ॥૨૭॥
પછી પધાર્યા શિવને મંદ્ર, દિધાં દર્શન સુખસમુદ્ર ।
મોટે મોટે જોડ્યા આવી હાથ, અમે છીએ જો તમારા નાથ ॥૨૮॥
સર્વે જાણે એમ મનમાંય, સ્વામી વિના સુખ નથી ક્યાંય ।
કરી દર્શન પ્રસન્ન થાય, અતિ હૈયામાં હર્ષ ન માય ॥૨૯॥
ત્યાંથી ચાલ્યા પછી અલબેલો, દેતા દર્શન છેલછબિલો ।
વાટે આવિયું એક તળાવ, તેમાં નાહ્યા મનોહરમાવ ॥૩૦॥
ત્યાંથી શ્યામળિયો સજ્જ થઈ, આવ્યા ગિરધારી ગામ વસઈ ।
આપે જમી જમાડિયા દાસ, પછી ત્યાંથી ચાલ્યા અવિનાશ ॥૩૧॥
મેઉમાંહિ ભક્ત ભાવસાર, નામ ભૂષણ પ્રેમી અપાર ।
તેને ઘેર પધારિયા નાથ, સર્વે સંત હતા હરિસાથ ॥૩૨॥
અતિ હેતે સનમુખ આવી, કરી પૂજા ઘેરે પધરાવી ।
સુંદર ભોજને કરાવ્યો થાળ, ઘણે હેતે જમાડ્યા દયાળ ॥૩૩॥
મુનિકાજે માલપુવા કીધા, હરિહાથે પીરસવા દીધા ।
જેમજેમ જમે બહુ સંત, તેમ ભૂષણ રાજી અત્યંત ॥૩૪॥
શ્યામ સારા શોભે મુનિમાંય, આવ્યા દર્શને બહુ લોક ત્યાંય ।

દઈ દર્શન દાનની મોજ, પછી નાથ આવ્યા લાંગણોજ ॥૩૫॥
ત્યાં હરિજનનું હેત જોઈ, તેને ભુવન જમ્યા રસોઈ ।
ત્યાંથી આવ્યા ડાંગરવે દયાળ, સંગે સમૂહ મુનિ મરાળ ॥૩૬॥
એમ સતસંગમાંહિ ફર્યા, કૈક જીવને નિહાલ કર્યા ।
જેજે વાટમાં આવે છે ગામ, તેતે જનનાં સારે છે કામ ॥૩૭॥
આવ્યા અડાલજ એહ ફેરે, રહી રાત્ય પધાર્યા મોટેરે ।
નાહ્યા સાબરમતીમાં નાથ, સર્વે સખા નાહ્યા હરિસાથ ॥૩૮॥
પછી શ્રીનગરે આવ્યા શ્યામ, રહ્યા નાથ રાત્ય એહ ઠામ ।
ત્યાંથી જેતલપુર પધાર્યા, જનને મન મોદ વધાર્યા ॥૩૯॥
તિયાં રહ્યા કાંઈક કૃપાળુ, પછી ચાલિયા દીન દયાળુ ।
વાટે મોડિને તસ્કર માન, આવ્યા વૈરાટે શ્રીભગવાન ॥૪૦॥
તિયાં સંતને શિખજ દીધી, પિપળી જાવા આગન્યા કીધી ।
તિયાં ભક્ત રહે દાદોભાઈ, કરવા ઉત્સવ છે મનમાંઈ ॥૪૧॥
રહેજ્યો રાખે તિયાં લગી તમે, એને કહ્યુંતું આવશું અમે ।
તેતો અમથી નહિ જવાય, કહેજ્યો રાજી રહેજ્યો મનમાંય ॥૪૨॥
એમ કહીને ચાલિયા નાથ, સખા સાંખ્યયોગી લઈ સાથ ।
હરિ હાલતાં જન દુઃખાણાં, અતિ હેતમાં હૈયાં ભરાણાં ॥૪૩॥
પોતે ગયા ગઢડે મહારાજ, કરી અનેક જીવનાં કાજ ।
દર્શન સ્પર્શ કર્યા જેજે જને, તે ન જાય કૃતાંત ભવને ॥૪૪॥
એવું આવ્યા અભયદાન દઈ, જે સમાન બીજું દાન નઈ ।
એવો કર્યો મોટો ઉપકાર, જેમાં અનેક જનનો ઉધ્ધાર ॥૪૫॥
કર્યા પાવન દર્શને જન, કાર્તિકવદી તે બીજને દન ।
તેદી ફરી હરિ ગુજરાત, કરી લીળા કહી તેની વાત ॥૪૬॥

ઇતિ શ્રીમદેકાન્તિકધર્મ પ્રવર્તક શ્રીસહજાનંદસ્વામિ શિષ્ય
નિષ્કુળાનંદમુનિ વિરચિતે ભક્તચિંતામણિ મધ્યે શ્રીનારાયણચરિત્રે
આદ્રેજેઅન્નકોટનો ઉત્સવ કર્યો એ નામે ત્રિયાશિમું પ્રકરણમ્ ॥૮૩॥